

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 15.12.2010
KOM(2010) 743 wersja ostateczna

**KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY,
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU
REGIONÓW**

**Europejski plan działań na rzecz administracji elektronicznej na lata 2011-2015
Technologie informacyjno-komunikacyjne w służbie inteligentnej, zrównoważonej i
innowacyjnej administracji publicznej**

SEK(2010) 1539 wersja ostateczna

**KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY,
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU
REGIONÓW**

**Europejski plan działań na rzecz administracji elektronicznej na lata 2011-2015
Technologie informacyjno-komunikacyjne w służbie inteligentnej, zrównoważonej i
innowacyjnej administracji publicznej**

Rozwój administracji elektronicznej włączono do Europejskiej agendy cyfrowej¹ jako część kompleksowego pakietu środków mających na celu maksymalne wykorzystanie technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK) w całej Europie. W czasie gdy zasoby środków publicznych są bardzo ograniczone TIK mogą pomóc sektorowi publicznemu w opracowaniu innowacyjnych sposobów świadczenia obywatelom usług, przy jednoczesnym zwiększeniu efektywności i zmniejszeniu kosztów.

Dzięki wdrożeniu pierwszego europejskiego planu działania na rzecz administracji elektronicznej² umożliwiono wymianę dobrych praktyk między wszystkimi państwami członkowskimi i zainicjowano kilka zakrojonych na szeroką skalę projektów pilotażowych poświęconych opracowaniu konkretnych rozwiązań dotyczących wprowadzenia transgranicznych usług administracji elektronicznej³. Założona w 2002 r. społeczność internetowa zrzeszająca specjalistów⁴ zapewniła forum dla debaty z udziałem 80 tys. uczestników na temat potencjału innowacyjnych rozwiązań w takich dziedzinach jak administracja elektroniczna, służba zdrowia i włączenie społeczne. Dokonano również postępów w dziedzinie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego⁵ oraz opracowano elektroniczną platformę zamówień publicznych, dzięki której przedsiębiorstwa z całej Europy mogą oferować swe usługi administracjom spoza swoich krajów⁶. Powstają również ogólnounijne systemy tożsamości elektronicznej, które umożliwią obywatelom elektroniczny dostęp do usług użyteczności publicznej w całej UE⁷.

Dostępność innowacyjnych technologii, takich jak portale społecznościowe, zwiększyła oczekiwania obywateli względem usług, z których korzystają przez Internet. Transgraniczne usługi administracji elektronicznej nie są jednak powszechne, a w sytuacji kiedy są dostępne, większość obywateli UE korzysta z nich niechętnie⁸. Istnieje wyraźna potrzeba przejścia na bardziej otwarty model opracowywania, produkcji i świadczenia usług przez Internet, z wykorzystaniem możliwości, jaką niesie ze sobą współpraca między obywatelami, przedsiębiorcami i społeczeństwem obywatelskim. Połączenie nowych technologii, otwartych

¹ COM(2010) 245.

² Plan działania na rzecz administracji elektronicznej 2006, COM (2006)173 z 25.4.2006.
http://ec.europa.eu/information_society/activities/egovernment/library/index_en.htm

³ CIP ICT PSP:

http://ec.europa.eu/information_society/activities/egovernment/implementation/ict_psp/index_en.htm

⁴ <http://www.epractice.eu/>

⁵ Dyrektywa 2003/98/WE w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, 17.11.2003, Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 90-96.

⁶ <http://www.peppol.eu>

⁷ <http://www.eid-stork.eu>

⁸ Sprawozdanie w sprawie konkurencyjności Europy w dziedzinie technologii cyfrowych 2010, s. 88.
Zob. http://intra.infosec.eu.int/C4/docs/main%20page/european_competitiveness_report_2010.pdf

specyfikacji, innowacyjnych architektur oraz dostępności informacji sektora publicznego może zapewnić obywatelom większą wartość przy niższym nakładzie środków.

W związku z powyższym Komisja przedstawia zatem drugi plan działania na rzecz administracji elektronicznej, którego celem jest realizacja ambitnej wizji zawartej w deklaracji złożonej na 5. konferencji ministerialnej dotyczącej administracji elektronicznej („deklaracja z Malmö⁹”), która spotkała się również z aprobatą przedstawicieli przemysłu¹⁰ i panelu obywateli¹¹.

Zgodnie z tą ambitną wizją do 2015 r. europejskie administracje publiczne „w stosunkach z obywatelami i przedsiębiorstwami powinny stać się otwarte, elastyczne i nastawione na współpracę. Powinny korzystać z administracji elektronicznej w celu zwiększenia skuteczności i efektywności oraz w celu ciągłego podnoszenia jakości usług publicznych, tak aby spełniać różne potrzeby użytkownika i przynosić społeczeństwu jak największe korzyści, wspomagając tym samym Europę w jej przekształcaniu się w wiodącą gospodarkę opartą na wiedzy.”

W deklaracji z Malmö przedstawiono cztery priorytety polityczne dla europejskich administracji publicznych na najbliższe pięć lat:

- Wzmocnienie pozycji obywateli i przedsiębiorstw dzięki wprowadzeniu usług administracji elektronicznej opracowanych w odpowiedzi na potrzeby użytkowników i we współpracy ze stronami trzecimi, jak również dzięki zapewnieniu łatwiejszego dostępu do informacji publicznej, większej przejrzystości oraz skutecznych środków umożliwiających uczestnictwo zainteresowanych stron w procesie tworzenia polityki;
- Zwiększenie mobilności w ramach jednolitego rynku przez wprowadzenie zintegrowanych usług administracji elektronicznej na potrzeby zakładania i prowadzenia działalności gospodarczej oraz podejmowania studiów, pracy, zamieszkiwania i przechodzenia na emeryturę w którymkolwiek z państw członkowskich UE;
- Zwiększenie wydajności i skuteczności dzięki stałym staraniom, by w innowacyjny sposób korzystać z administracji elektronicznej w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego, usprawnienia procesów organizacyjnych i propagowania zrównoważonej niskoemisyjnej gospodarki;

⁹ Do 2015 r. europejskie administracje publiczne „w stosunkach z obywatelami i przedsiębiorstwami powinny stać się otwarte, elastyczne i nastawione na współpracę. Powinny korzystać z administracji elektronicznej w celu zwiększenia skuteczności i efektywności oraz aby nieprzerwanie podnosić jakość usług publicznych, tak aby spełniać różne potrzeby użytkownika i przynosić społeczeństwu jak największe korzyści, wspomagając tym samym Europę w jej przekształcaniu się w wiodącą gospodarkę opartą na wiedzy.” Zob. <http://www.egov2009.se/wp-content/uploads/Ministerial-Declaration-on-eGovernment.pdf>. Działanie to uwzględniono również w Europejskiej agendzie cyfrowej, a jego podstawę stanowią ustalenia podjęte na wcześniejszych posiedzeniach ministerialnych, które odbywały się co dwa lata: w Brukseli w 2001 r., w Como w 2003 r., w Manchesterze w 2005 r. oraz w Lizbonie w 2007 r. Zob. http://ec.europa.eu/information_society/activities/egovernment/library/index_en.htm. Wśród tych ustaleń znalazły się również zobowiązania podjęte przez kraje kandydujące i kraje EFTA.

¹⁰ Deklaracja przedstawiona przez „DigitalEurope”. Zob. http://www.digitaleurope.org/index.php?id=1068&id_article=390

¹¹ Otwarta deklaracja w sprawie usług publicznych 2.0, <http://eups20.wordpress.com/the-open-declaration>.

- Realizacja tych priorytetów polityki jest możliwa dzięki opracowaniu odpowiednich podstawowych narzędzi oraz dzięki ustanowieniu niezbędnych wstępnych warunków prawnych i technicznych.

Administracje rządowe powinny zapewnić lepsze usługi użyteczności publicznej, wykorzystując do tego celu mniejszą ilość środków. Wszystkie powyższe priorytety skupiają się na osiągnięciu tego celu oraz zapewniają nowe i lepsze sposoby komunikacji z obywatelami. Dzięki pojawieniu się innowacyjnych technologii, takich jak „architektury zorientowane na usługi” (ang. *service-oriented architectures*, SOA) i usługi oparte na chmurach obliczeniowych, jak również dzięki wprowadzeniu bardziej otwartych specyfikacji w większym stopniu umożliwiających wymianę, ponowne wykorzystanie i interoperacyjność, TIK mogą odgrywać większą rolę w dążeniu do zapewnienia efektywności w sektorze publicznym.

Niniejszy plan działań, który stanowi część działań Komisji na rzecz inteligentnej i zrównoważonej gospodarki sprzyjającej włączeniu społecznemu w całej Unii Europejskiej, przedstawionych w strategii „Europa 2020”¹², ma pomóc w osiągnięciu dwóch spośród głównych celów europejskiej agendy cyfrowej. Cele te są następujące:

- Do 2015 r. w Internecie udostępniony zostanie szereg kluczowych usług transgranicznych, które umożliwią przedsiębiorcom zakładanie i prowadzenie działalności gospodarczej w całej Europie, niezależnie od ich pierwotnej lokalizacji, oraz umożliwią obywatelom naukę, pracę, zamieszkanie i przechodzenie na emeryturę w dowolnym miejscu w Unii Europejskiej.
- Do 2015 r. 50 % obywateli UE będzie korzystało z usług administracji elektronicznej.

Ponieważ usługi administracji publicznej mają również duże znaczenie dla przedsiębiorstw, niniejszy plan działań zakłada, że do 2015 r. 80 % przedsiębiorstw będzie korzystało z usług administracji elektronicznej.

1. ZAKRES PLANU DZIAŁAŃ

Celem planu działań jest maksymalne wykorzystanie wzajemnie uzupełniających się krajowych i europejskich instrumentów politycznych. Wspiera on przejście z obecnej administracji elektronicznej na usługi administracji elektronicznej nowej generacji – otwarte, elastyczne, wspólnie wykorzystywane i zintegrowane na poziomie lokalnym, regionalnym i europejskim – które wzmocnią pozycję obywateli i przedsiębiorstw.

Istnieją ważne polityczne i gospodarcze powody, dla których należy wspierać europejską współpracę w zakresie administracji elektronicznej. Wspólne działania na rzecz administracji elektronicznej mogą pomóc w przewyciężeniu obecnego kryzysu gospodarczego dzięki efektywniejszemu wykorzystaniu środków publicznych i zmniejszeniu wydatków publicznych. Usługi administracji elektronicznej można opracować przy mniejszym nakładzie środków, koordynując i łącząc środki prywatne i publiczne.

¹² COM (2010) 2020.

Z uwagi na fakt, iż głównymi wykonawcami niniejszego planu działań będą administracje krajowe, najważniejszym zadaniem Komisji Europejskiej jest poprawa warunków dla rozwoju transgranicznych usług administracji elektronicznej świadczonych obywatelom i przedsiębiorstwom bez względu na ich kraj pochodzenia. Poprawa ta polega na spełnieniu warunków wstępnych, takich jak zapewnienie interoperacyjności, podpisów elektronicznych i identyfikacji elektronicznej. Usługi te wzmacniają jednolity rynek oraz stanowią uzupełnienie aktów prawnych UE¹³ – przyczyniając się tym samym do zwiększenia ich efektywności – w dziedzinach, w których TIK mogą usprawnić świadczenie usług, takich jak zamówienia publiczne, sprawiedliwość, zdrowie, środowisko, mobilność i zabezpieczenie społeczne; ponadto wspierają realizację inicjatyw obywatelskich¹⁴ za pomocą narzędzi TIK. Komisja posłuży w tym przypadku za przykład.

2. PRIORYTETY I DZIAŁANIA

Poniżej przedstawiono szereg różnych działań związanych z czterema wyżej wspomnianymi priorytetami politycznymi, wraz z planowanym harmonogramem ich realizacji. Działania te można podzielić na trzy grupy, w zależności od zaangażowanych podmiotów oraz kompetencji określonych w Traktacie:

- W przypadkach, gdy rolę wiodącą będą odgrywać państwa członkowskie, korzystające ze swoich własnych zasobów, udział Komisji będzie polegał na podejmowaniu działań wspierających i koordynujących. Proponowane środki będą koncentrować się na *ustalaniu celów* dla państw członkowskich oraz na sposobach osiągnięcia tych celów za pomocą takich metod jak dzielenie się najlepszymi praktykami i informacjami oraz przeprowadzanie analiz i ustalanie punktów odniesienia;
- W przypadkach, gdy Komisja i państwa członkowskie będą *współpracować w celu opracowywania, wprowadzania i poprawy jakości usług transgranicznych*, Komisja przyjmie rolę wiodącą w działaniach, w których wykorzystywane będą wspólne zasoby, podczas gdy państwa członkowskie będą odpowiedzialne za wdrażanie działań wykorzystujących ich własne zasoby. Proponowane środki będą obejmować badania i rozwój, projekty pilotażowe, wspólne tworzenie usług przez państwa członkowskie oraz przekazywanie wiedzy podmiotom rynkowym;
- W przypadkach, w których Komisja może *stworzyć sprzyjające warunki* do działania, proponowane środki będą obejmować przyjmowanie instrumentów prawnych, ustalanie norm, opracowywanie wspólnych ram, wdrażanie podstawowych narzędzi, zapewnianie komponentów technicznych, które mogą być ponownie wykorzystywane, oraz zapewnianie interoperacyjności.

¹³ Są to m.in. następujące akty prawne UE: dyrektywa usługowa (2006/123/WE), dyrektywa w sprawie podpisów elektronicznych (1999/93/WE), dyrektywy o zamówieniach publicznych (2004/17/WE oraz 2004/18/WE), dyrektywa o ochronie danych (95/46/WE), dyrektywa w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (2003/98/WE), dyrektywa ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (2007/2/WE), dyrektywa w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska (2003/4/WE).

¹⁴ Artykuł 11 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 24 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

2.1. Wzmocnienie pozycji użytkownika

Wzmocnienie pozycji użytkownika oznacza zwiększenie zdolności obywateli, przedsiębiorstw i innych organizacji do aktywnego udziału w życiu społecznym za pomocą nowych narzędzi technologicznych. Usługi użyteczności publicznej mogą stać się efektywniejsze – a użytkownicy bardziej zadowoleni – jeżeli będą one lepiej wychodzić naprzeciw oczekiwaniom użytkowników oraz jeżeli będą tworzone z myślą o zaspokojeniu ich potrzeb, a także – jeśli jest to możliwe – przy ich współdziałaniu. Wzmocnienie pozycji użytkownika oznacza również, że rządy powinny zapewnić łatwy dostęp do informacji publicznych, zwiększyć przejrzystość oraz umożliwić obywatelom i przedsiębiorstwom skuteczne uczestnictwo w procesie tworzenia polityki.

2.1.1. Usługi wychodzące naprzeciw potrzebom użytkowników oraz usługi integracyjne

Rozwój efektywnej administracji elektronicznej oznacza, że usługi tworzone są z myślą o potrzebach użytkowników oraz że zapewniają one elastyczne i dopasowane do indywidualnych potrzeb metody interakcji z administracjami publicznymi oraz metody dokonywania z nimi transakcji. Przykładowe rodzaje interakcji to monitorowanie wypłat świadczeń i zasiłków, zapisy do szkół i na uniwersytety, składanie wniosków o wydawanie zaświadczeń o stanie cywilnym przez Internet, składanie zeznań podatkowych przez Internet. Ponadto należy usprawnić dostęp do usług administracji elektronicznej oraz zwiększyć łatwość korzystania z nich udostępniając je za pomocą różnych kanałów (takich jak Internet, telewizja, telefon, telefony komórkowe, lub - w stosownych przypadkach – przez pośredników).

2011-2013	<p>Komisja będzie pomagać państwom członkowskim w opracowywaniu usług administracji elektronicznej wychodzących naprzeciw potrzebom użytkowników oraz w zapewnianiu ich powszechności i dostępności poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none">– uzgadnianie z państwami członkowskimi wspólnych celów i kryteriów oceny;– organizację wymiany cennej wiedzy eksperckiej na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym, aby wspierać powszechniejsze wykorzystanie przedmiotowych usług;– wspieranie – w formie działań demonstracyjnych – efektywnych i konkretnych rozwiązań ułatwiających dostępność, zgodnych z odpowiednimi normami europejskimi i międzynarodowymi, jeżeli normy te są dostępne.
2013	<p>Państwa członkowskie opracują dostosowane do indywidualnych potrzeb usługi internetowe, obejmujące takie funkcje jak np. monitorowanie transakcji realizowanych przez administracje publiczne.</p>

2.1.2. Wspólne tworzenie usług

Portale społecznościowe i narzędzia współpracy (takie jak np. technologia Web 2.0) umożliwiają użytkownikom aktywny udział w projektowaniu i tworzeniu usług użyteczności publicznej. Istnieje nadal niewielka, choć ciągle powiększająca się liczba usług skierowanych do obywateli i w wielu przypadkach opracowanych przez organizacje społeczeństwa

obywatelskiego, które opierają się na efektywnej współpracy między sektorem prywatnym i publicznym¹⁵. Konieczne jest jednak przeanalizowanie tego, które narzędzia są najbardziej odpowiednie oraz tego, jak najlepiej wykorzystać je do efektywnego zaangażowania przedsiębiorstw, społeczeństwa obywatelskiego oraz pojedynczych obywateli.

Pierwszym krokiem powinno być przeprowadzenie analizy technologii produkcyjnych opartych na współpracy i na TIK pod kątem ich efektywności kosztowej i możliwości zapewnienia niezawodnych usług użyteczności publicznej wysokiej jakości. Po uzyskaniu tych informacji celem powinno być zaangażowanie stron trzecich w proces tworzenia usług.

2011	Opierając się na przeprowadzonej analizie, Komisja oceni najpierw, jak zapewnić aktywny udział użytkowników w projektowaniu i tworzeniu usług administracji elektronicznej, a następnie przygotowuje – przy udziale państw członkowskich i z myślą o nich – dalsze zalecenia i wytyczne.
2011-2013	Komisja będzie ułatwiać wymianę wiedzy i doświadczeń między zainteresowanymi stronami oraz uzgodni – w porozumieniu z państwami członkowskimi – wspólne cele dotyczące wprowadzenia usług opartych na współpracy.

2.1.3. Ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego

Sektor publiczny jest w posiadaniu dużej ilości cennych informacji¹⁶. Duża część danych gromadzonych przez organy publiczne nie jest wykorzystywana lub służy tylko do ograniczonych celów. Udostępnienie publicznych danych innych niż dane osobowe (danych geograficznych, demograficznych, statystycznych, środowiskowych itd.) – zwłaszcza w formie odczytywanym maszynowo – umożliwia obywatelom i przedsiębiorstwom wykorzystanie ich na nowe sposoby oraz opracowanie nowych innowacyjnych produktów i usług.

Komisja i państwa członkowskie są zdecydowane, by maksymalnie wykorzystać wartość ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (ang. public sector information, PSI) np. poprzez udostępnianie surowych danych i dokumentów do ponownego wykorzystania w dużej ilości różnych formatów (w tym formatów odczytywanych maszynowo) i języków oraz poprzez zakładanie portali PSI¹⁷. Działania w tym obszarze będą powiązane z wdrożeniem i przeglądem dyrektywy w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (dyrektywy PSI)¹⁸, z przeglądem decyzji Komisji w sprawie ponownego wykorzystywania informacji Komisji¹⁹ oraz z efektywną współpracą w ramach grupy PSI²⁰.

¹⁵ Np. fixmystreet.com.

¹⁶ Komisja i państwa członkowskie są świadome tej wartości od wielu lat i w związku z tym przyjęły dyrektywę w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (dyrektywę PSI).

¹⁷ Np. Data.gov.uk.

¹⁸ Dyrektywa 2003/98/WE w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, 17.11.2003, Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 90-96.

¹⁹ Decyzja Komisji 2006/291/WE z dnia 7 kwietnia 2006 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji Komisji.

²⁰ Grupa PSI składa się z urzędników państw członkowskich, organów regionalnych i lokalnych oraz przedstawicieli organizacji sektora prywatnego, którzy spotykają się regularnie w celu wymiany dobrych praktyk dotyczących ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego oraz inicjatyw wspierających je, a także w celu omówienia praktycznych kwestii związanych z transparencją dyrektywy PSI.

2011	Państwa członkowskie uzgodnią wspólny zestaw wskaźników dotyczących ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego.
2011	Komisja przeprowadzi badanie, którego celem będzie ocena, w jakim stopniu państwa członkowskie przygotowały i wdrożyły otwarte katalogi danych i/lub portale PSI (np. data.gov.uk).
2011-2013	Komisja będzie ułatwiać wymianę dobrych praktyk i wspierać działania informacyjne oraz przyjmie swoją wewnętrzną strategię ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego w oparciu o przegląd decyzji PSI.
2011-2012	Zgodnie z zapowiedzią zamieszczoną w europejskiej agencji cyfrowej Komisja dokona przeglądu dyrektywy PSI oraz rozważy możliwość opracowania rozbudowanej strategii dotyczącej europejskich informacji sektora publicznego.

2.1.4. Zwiększenie przejrzystości

Zapewnienie przejrzystości procesu podejmowania decyzji oraz wykorzystywania danych osobowych przez administracje rządowe przyczynia się do zwiększenia zaufania wśród obywateli i zwiększa odpowiedzialność decydentów. Mimo iż wiele państw członkowskich ustanowiło cele w zakresie przejrzystości, nie istnieją jeszcze wspólne europejskie cele w tym zakresie.

Według przeprowadzonych badań wśród usług administracji elektronicznej, na które jest największe zapotrzebowanie, znajdują się usługi umożliwiające użytkownikom wgląd do ich danych osobowych przechowywanych przez administracje publiczne, usługi umożliwiające użytkownikom sprawdzenie, kto przeglądał ich akta oraz usługi zapewniające użytkownikom wgląd w proces podejmowania decyzji. Działania w tej dziedzinie powinny być zgodne z dyrektywą o ochronie danych (dyrektywą 95/46/WE).

2011	Komisja i państwa członkowskie uzgodnią wspólne dobrowolne cele w zakresie przejrzystości i będą wymieniać się doświadczeniami zdobytymi w tej dziedzinie.
2013	Państwa członkowskie i Komisja zapewnią dostęp internetowy do informacji dotyczących działalności administracji rządowych, w tym do przepisów ustawowych i wykonawczych, polityk i finansów.
2014	Zgodnie z dyrektywą o ochronie danych (95/46/WE), z chwilą gdy dane osobowe staną się dostępne elektronicznie, państwa członkowskie zapewnią obywatelom elektroniczny dostęp do ich danych osobowych oraz będą ich informować elektronicznie o każdym przypadku automatycznego przetwarzania tych danych, w prosty i jednoznaczny sposób.

2.1.5. Uczestnictwo obywateli i przedsiębiorstw w procesach tworzenia polityki

Państwa członkowskie są zdecydowane, by opracowywać i rozpowszechniać praktyczniejsze i lepsze metody, które, opierając się na TIK, umożliwią przedsiębiorstwom i obywatelom uczestnictwo w konsultacjach publicznych, debatach oraz procesach tworzenia polityki. Nowe narzędzia dotyczące sprawowania rządów i opracowywania polityki, które są obecnie tworzone w ramach 7. programu ramowego UE w zakresie badań, rozwoju technologicznego

i demonstracji (7PR)²¹, będą wspierać administracje rządowe w ich działaniach na rzecz inteligentniejszych, ukierunkowanych i elastycznych polityk, zapewniając jednocześnie lepsze zrozumienie efektywności kosztowej i skutków.

Dzięki proponowanym działaniom obywatele będą mieli więcej możliwości wyrażania swoich opinii i przedkładania propozycji działań politycznych w poszczególnych państwach członkowskich i na poziomie całej Unii Europejskiej. Działania te będą opierać się na projektach dotyczących e-uczestnictwa, które są już realizowane w ramach programu ramowego na rzecz konkurencyjności i innowacji (CIP), takich jak np. wykorzystanie narzędzi TIK do celów składania petycji drogą elektroniczną w przypadku inicjatyw obywatelskich²², lub na nowych zaproszeniach do składania wniosków, które zostaną ogłoszone w ramach siódmego programu ramowego UE (7PR).

2011	Komisja będzie współpracować z państwami członkowskimi w celu stworzenia usługi elektronicznej niezbędnej do realizacji inicjatyw obywatelskich (przewidzianych w art. 11 Traktatu o Unii Europejskiej).
2011	Komisja oceni bieżące projekty badawcze i zainicjuje nowe w ramach celu „TIK w sprawowaniu rządów i opracowywaniu polityki” zapisanego w programie prac 7PR na lata 2011-2012 oraz zapewni dalszą wymianę wiedzy i najlepszych praktyk.
2011-2015	Państwa członkowskie, Komisja i inne instytucje przedstawicielskie, takie jak np. parlamenty, powinny – w oparciu o programy pilotażowe i demonstracyjne – opracować usługi, dzięki którym zainteresowane podmioty będą mogły brać udział w debatach publicznych i procesach tworzenia polityki.

2.2. Rynek wewnętrzny

Większość internetowych usług użyteczności publicznej albo nie działa w kontekście transgranicznym, albo wiąże się z uciążliwymi procedurami. Obywatele z jednego kraju UE nie mogą z łatwością korzystać z usług użyteczności publicznej w kraju innym niż ten, w którym mają miejsce zamieszkania, używając do tego celu np. elektronicznych krajowych dowodów tożsamości. Taki stan rzeczy znacząco zmniejsza mobilność przedsiębiorstw i obywateli. Aby wspierać rozwój rynku wewnętrznego, administracje rządowe powinny opracować nieprzerwane usługi dla przedsiębiorców, umożliwiające zakładanie i prowadzenie działalności gospodarczej w dowolnym miejscu w Europie, oraz usługi dla osób prywatnych umożliwiające im naukę, pracę, zamieszkanie, korzystanie z opieki medycznej oraz przechodzenie na emeryturę w dowolnym miejscu w Unii Europejskiej.

2.2.1. Ciągłość usług dla przedsiębiorstw

Przedsiębiorstwa powinny mieć możliwość prowadzenia sprzedaży produktów i świadczenia usług w całej UE, dzięki prostemu elektronicznemu systemowi zamówień publicznych oraz dzięki efektywnemu wprowadzeniu usług polegających na zapewnieniu przedsiębiorcom pojedynczych punktów kontaktowych w ich kontaktach z administracją rządową. W ciągu ostatnich dwóch lat wdrożono w tych dwóch obszarach dwie ważne inicjatywy:

²¹ Siódmy program ramowy UE w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (7PR) http://ec.europa.eu/information_society/activities/egovernment/research/fp7/index_en.htm

²² Artykuł 11 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 24 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

- SPOCS, czyli projekt dotyczący uproszczonej formalności elektronicznej obsługi transgranicznej²³, ma na celu usunięcie przeszkód administracyjnych, z jakimi muszą zmagać się europejskie przedsiębiorstwa pragnące świadczyć usługi za granicą, poprzez wspieranie wprowadzania pojedynczych punktów kontaktowych nowej generacji oraz powiązanych z nimi procedur elektronicznych.
- PEPPOL, czyli paneuropejski system publicznych zamówień online²⁴, jest ogólnounijnym pilotażowym systemem obejmującym interoperacyjną elektroniczną procedurę realizacji zamówień publicznych, która umożliwia przedsiębiorcom realizację każdego elementu pełnego cyklu zamówienia publicznego przez Internet, począwszy od złożenia zamówienia, poprzez wystawienie faktury, a skończywszy na dostępie do katalogów. Oprócz tego, że system ten zmniejszy obciążenia administracyjne, oczekuje się, że przyczyni się do zwiększenia przejrzystości i znacznego obniżenia kosztów.

Opierając się na rezultatach powyższych inicjatyw, proponowane działania powinny objąć wprowadzenie – w oparciu o wyniki zakrojonego na szeroką skalę projektu pilotażowego PEPPOL – transgranicznej i interoperacyjnej infrastruktury na potrzeby elektronicznych zamówień publicznych oraz opracowanie pojedynczych punktów kontaktowych nowej generacji i rozszerzenie zakresu dyrektywy o usługach na inne obszary działalności gospodarczej. Dzięki powyższym działaniom w 2015 r. przedsiębiorstwa w Europie będą mogły prowadzić sprzedaż towarów i świadczyć usługi na rzecz administracji publicznych w innych krajach z równą łatwością, jak w swoich własnych krajach. Rozszerzenie działalności gospodarczej na inne kraje będzie możliwe na odległość, tzn. bez konieczności wychodzenia z biura.

2011	Państwa członkowskie i Komisja ocenią rezultaty inicjatyw PEPPOL i SPOCS oraz zapewnią podjęcie trwałych działań następczych.
2011	Komisja opublikuje białą księgę na temat praktycznych kroków niezbędnych w celu połączenia zdolności w zakresie elektronicznych zamówień publicznych na rynku wewnętrznym ²⁵ .
2012-2014	Państwa członkowskie powinny wprowadzić usługi transgraniczne w oparciu o wyniki inicjatyw PEPPOL i SPOCS.
2013	Państwa członkowskie zadbają o to, by pojedyncze punkty kontaktowe nowej generacji działały jako w pełni rozwinięte centra administracji elektronicznej świadczące usługi wychodzące poza wymogi i obszary przewidziane w dyrektywie o usługach ²⁶ .

²³ SPOCS (ang. Simple Procedures Online for Cross-border Services) (<http://www.eu-spocs.eu>).

²⁴ PEPPOL (ang. Pan-European Public Procurement Online) (<http://www.peppol.eu>).

²⁵ Działanie to jest określone w Europejskiej agendzie cyfrowej.

²⁶ Działanie to jest określone w Europejskiej agendzie cyfrowej.

2.2.2. Mobilność osobista

Europejscy obywatele powinni mieć możliwość swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium całej Europy²⁷. W tej dziedzinie państwa członkowskie i Komisja będą współpracować w celu opracowania usług zwiększających mobilność obywateli, którzy pragną przemieszczać się między krajami Europy np. ze względu na naukę, pracę, opiekę zdrowotną, wybór miejsca zamieszkania i/lub wybór miejsca na spędzenie emerytury.

Proponowane działania powinny zapewnić rozwój interoperacyjnych usług, które umożliwią obywatelom kontaktowanie się z administracjami publicznym z całej UE, a także przeprowadzanie transakcji oraz wysyłanie i otrzymywanie dokumentów elektronicznych i informacji przy udziale tych administracji. Działania te umożliwią zapewnienie bezpiecznej transgranicznej wymiany dokumentów i bezpiecznego przechowywania informacji elektronicznych (elektroniczne dostarczanie dokumentów i informacji). Obywatele powinni mieć dostęp do dokumentów osobistych, takich jak świadectwa urodzenia, z każdego miejsca w Europie; powinny im przysługiwać prawa emerytalne w sytuacji, gdy przechodzą na emeryturę w innym kraju niż ten, w którym pracowali; oraz powinni mieć możliwość zapisania się na dowolny europejski uniwersytet drogą elektroniczną.

2012-2014	Komisja będzie wspierać wymianę najlepszych praktyk i koordynować wspólne działania państw członkowskich na rzecz utworzenia i uruchomienia interoperacyjnych usług elektronicznego dostarczania dokumentów i informacji.
2015	Państwa członkowskie zapewnią obywatelom transgraniczne i interoperacyjne elektroniczne usługi dostarczania dokumentów i informacji, tak aby mieli oni możliwość nauki, pracy, zamieszkania, korzystania z opieki medycznej oraz przechodzenia na emeryturę w dowolnym miejscu w Unii Europejskiej.

2.2.3. Ogólnounijne wdrażanie usług transgranicznych

Komisja i państwa członkowskie będą się wymieniać doświadczeniami z udanych projektów pilotażowych przeprowadzonych na dużą skalę²⁸, aby uzgodnić, które z kluczowych usług transgranicznych można na stałe wprowadzić w całej UE. Państwa członkowskie i Komisja ocenią stopień gotowości tych usług analizując przeszkody organizacyjne, prawne, techniczne i semantyczne, które mogą zakłócić ich ostateczne wdrożenie.

Początkowo dostępność transgranicznych usług w UE wzrośnie dzięki wprowadzeniu zakrojonych na szeroką skalę projektów pilotażowych opartych na jasno określonych potrzebach (np. w takich dziedzinach jak e-sprawiedliwość i e-środowisko), oraz dzięki możliwościom ponownego wykorzystania istniejącej już infrastruktury. Proponowane działania powinny zapewnić państwom członkowskim odpowiednie warunki do pełnego wdrożenia usług transgranicznych w całej UE oraz do rozpoczęcia prac nad nowymi usługami.

²⁷ Implementacja dyrektywy w sprawie prawa obywateli Unii do swobodnego przemieszczania się i pobytu na jej terytorium.

²⁸ STORK – system uznawania tożsamości elektronicznej w kontekście transgranicznym (ang. Secure identity acrOss boRders linKed) (<https://www.eid-stork.eu/>). epSOS – inteligentne otwarte usługi dla europejskich pacjentów (ang. Smart Open Services for European Patients) (<http://www.epsos.eu>).

2011	Komisja przeprowadzi we współpracy z państwami członkowskimi analizę zapotrzebowania na usługi transgraniczne i dokona oceny przeszkód o charakterze organizacyjnym, prawnym, technicznym i semantycznym.
2011	Państwa członkowskie uzgodnią określoną liczbę kluczowych transgranicznych usług użyteczności publicznej, które zostaną wprowadzone w życie między 2012 a 2015 r., oraz określą odpowiednie zdarzenia życiowe/fazy wdrażania ²⁹ .
2012-2015	Komisja będzie wspierać i koordynować działania państw członkowskich polegające na realizacji zakrojonych na szeroką skalę projektów pilotażowych oraz na rozpoczynaniu prac nad nowymi projektami, zachęcając je jednocześnie do koordynacji i ponownego wykorzystywania rezultatów i rozwiązań.
2012-2015	Komisja będzie współpracować z państwami członkowskimi i zainteresowanymi podmiotami na rzecz wdrożenia transgranicznych usług w zakresie e-środowiska ³⁰ .

2.3. Efektywność i skuteczność rządów i administracji

Działania w ramach tego priorytetu będą się koncentrować na wykorzystywaniu TIK i umożliwianiu wprowadzania zmian organizacyjnych, aby możliwe było świadczenie lepszych, mniej uciążliwych, bardziej trwałych i szybszych usług użyteczności publicznej poprzez zmniejszenie obciążeń administracyjnych, usprawnienie procesów organizacyjnych oraz promowanie zrównoważonej i niskoemisyjnej gospodarki.

2.3.1. Usprawnienie procesów organizacyjnych

Administracja elektroniczna jest narzędziem, które może usprawnić procesy organizacyjne w ramach administracji oraz zmniejszyć ponoszone koszty. Przykładowo, w przypadku elektronicznych zamówień publicznych dzięki szybszemu przetwarzaniu danych możliwe będzie obniżenie kosztu wystawiania faktur, przy jednoczesnym zwiększeniu efektywności. Urzędnicy państwowi będą mogli zwiększyć swoje e-umiejętności oraz będą korzystać z doświadczeń zdobytych przez urzędników w innych częściach Europy w zakresie usprawniania procesów organizacyjnych. Kluczową rolę będzie w tym przypadku odgrywał portal ePractice.eu.

Ponadto Komisja posłuży jako przykład i sama wprowadzi do własnego użytku nowoczesne i najbardziej odpowiednie technologie i polityki w zakresie administracji elektronicznej. W ramach planu działania e-Komisja 2011-2015 wspierane będą usprawnione procesy administracyjne, ułatwienie wymiany informacji oraz uproszczenie kontaktów z Komisją.

2011	Aby wspierać państwa członkowskie w usprawnianiu procesów organizacyjnych, Komisja będzie ułatwiać wymianę doświadczeń, zachęcać do ponownego wykorzystywania udanych rozwiązań i aplikacji oraz analizować nowe podejścia.
2011-	Komisja przekształci portal ePractice.eu w praktyczny punkt wymiany

²⁹ Działanie to jest określone w Europejskiej agencji cyfrowej.

³⁰ Działanie to jest określone w Europejskiej agencji cyfrowej.

2012	doświadczeń i narzędzie informacyjne dla osób zajmujących się wprowadzaniem administracji elektronicznej w państwach członkowskich.
2011-2015	Komisja wdroży ambitny plan działań e-Komisja 2011-2015, który będzie obejmował wprowadzenie w pełni elektronicznego systemu zamówień publicznych, strategii dotyczącej informacji sektora publicznego oraz polityki w zakresie przejrzystości ³¹ .
2013	Komisja ustanowi – we współpracy z państwami członkowskimi – program wymian dla personelu administracji publicznych z różnych państw członkowskich.

2.3.2. *Zmniejszenie obciążeń administracyjnych*

Wiele osób prywatnych i przedsiębiorców uważa, że najlepsza administracja rządowa to taka, która pozostaje niezauważalna. W praktyce wielość procedur i wymogów sprawia jednak, że kontakty z administracjami rządowymi są uciążliwe z punktu widzenia czasu i zasobów. Dlatego też ważnym celem, określonym w Programie działań na rzecz zmniejszenia obciążeń administracyjnych w Unii Europejskiej³², powinno być uproszczenie lub wyeliminowanie procesów administracyjnych.

Proponowane działania powinny pomóc państwom członkowskim w wyeliminowaniu niepotrzebnych obciążeń administracyjnych. Cel ten można osiągnąć np. poprzez inteligentne wykorzystywanie przechowywanych przez administracje publiczne informacji dotyczących obywateli oraz poprzez wprowadzenie zasady jednorazowej rejestracji danych, zgodnie z którą informacje są pobierane od obywateli tylko jeden raz, pod warunkiem że spełnione są wymogi dotyczące ochrony danych i prywatności.

2011-2013	Komisja zorganizuje wraz z państwami członkowskimi wymianę doświadczeń dotyczących wprowadzania zasady jednorazowej rejestracji danych, a w odniesieniu do procedur elektronicznych i komunikacji elektronicznej, które stały się głównym kanałem świadczenia usług administracji elektronicznej, przeprowadzi analizę kosztów i korzyści oraz opracuje harmonogram wdrażania dalszych działań.
-----------	---

2.3.3. *Ekologiczna administracja publiczna*

W zaleceniu Komisji w sprawie wykorzystania technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK) do ułatwienia przejścia na energooszczędną i niskoemisyjną gospodarkę³³ uwzględniono organizacje publiczne. Brakuje jednak konkretnych celów dotyczących administracji elektronicznej, które należy ustanowić, a następnie ocenić.

Przedstawione poniżej proponowane działania będą mieć na celu zmniejszenie śladu węglowego administracji publicznych z państw członkowskich, które osiągnąć można np. wprowadzając archiwizację elektroniczną i organizując wideokonferencje w miejsce podróży służbowych.

³¹ Działanie to jest określone w Europejskiej agendzie cyfrowej.

³² COM(2007) 23.

³³ COM(2009) 111.

2012	Komisja przeprowadzi analizę możliwości i najlepszych praktyk dotyczących zmniejszenia śladu węglowego administracji publicznych poprzez wprowadzenie administracji elektronicznej.
2013	Państwa członkowskie powinny opracować i uzgodnić wskaźniki oraz procedury oceny służące do pomiaru zmniejszenia śladu węglowego administracji publicznych osiągniętego dzięki wprowadzeniu administracji elektronicznej.

2.4. Warunki wstępne dotyczące wprowadzania administracji elektronicznej

Aby umożliwić wdrożenie działań, które usprawnią usługi administracji elektronicznej w Europie, konieczne jest spełnienie szeregu wstępnych warunków technicznych i prawnych. Jednym z tych warunków jest wspieranie interoperacyjności w kontekście transgranicznym, która umożliwi m.in. wymianę informacji, wprowadzanie pojedynczych punktów kompleksowej obsługi, wykorzystanie w całej Europie elektronicznych (krajowych) sposobów potwierdzania tożsamości oraz elektronicznych metod płatności. Interoperacyjność wspiera się poprzez stosowanie otwartych specyfikacji i wprowadzanie kluczowych rozwiązań, takich jak elektroniczne zarządzanie tożsamością, a także poprzez stymulowanie innowacji w zakresie administracji elektronicznej.

2.4.1. *Otwarte specyfikacje i interoperacyjność*

Interoperacyjność to zdolność systemów i urzędzeń do wymiany, przetwarzania i właściwej interpretacji informacji. Stanowi ona nie tylko wyzwanie o charakterze technicznym; dotyczy również prawnych, organizacyjnych i semantycznych aspektów przetwarzania danych. Zapewnienie interoperacyjności jest warunkiem wstępnym, którego spełnienie jest konieczne dla osiągnięcia otwartego i elastycznego świadczenia usług administracji elektronicznej oraz umożliwienia współpracy między administracjami publicznymi w Europie. Stosowanie norm i otwartych platform stwarza możliwości zwłaszcza w zakresie efektywniejszego pod względem kosztów korzystania z zasobów i świadczenia usług.

Proponowane działania doprowadzą do opracowania wspólnej strategii na rzecz osiągnięcia interoperacyjności między państwami członkowskimi na poziomie europejskim.

2011-2015	Komisja (w ramach programu ISA) podejmie działania mające na celu wdrożenie europejskich ram interoperacyjności (ang. European Interoperability Framework, EIF) oraz europejskiej strategii interoperacyjności (ang. European Interoperability Strategy, EIS) (oczekuje się, że przyjęcie EIF i EIS nastąpi w 2010 r.).
2012	Komisja zorganizuje wymianę wiedzy eksperckiej i będzie wspierać wymianę i ponowne wykorzystywanie rozwiązań w zakresie wdrażania interoperacyjnych usług administracji elektronicznej. Jednym z tych rozwiązań będzie ustanowienie interfejsów umożliwiających dostęp do autentycznych źródeł krajowych oraz

	korzystanie z nich.
2013	Krajowe ramy interoperacyjności państw członkowskich powinny być dostosowane do EIF ³⁴ .

2.4.2. Kluczowe czynniki

W przypadku wielu usług internetowych niezbędna jest identyfikacja i uwierzytelnienie osoby lub podmiotu prawnego, na rzecz której/którego świadczona będzie usługa. Technologie identyfikacji elektronicznej (eID) i usługi uwierzytelniania są niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa transakcji elektronicznych (zarówno w sektorze publicznym, jak i prywatnym). Najpopularniejszym sposobem uwierzytelniania są obecnie hasła dostępu, ale coraz częściej wymagane są bezpieczniejsze metody ochrony prywatności. W Europie konieczna jest sprawniejsza współpraca administracyjna w celu opracowania i wprowadzenia transgranicznych internetowych usług użyteczności publicznej, w tym usług obejmujących praktyczne metody identyfikacji elektronicznej i uwierzytelniania elektronicznego. Podjęto już inicjatywy w tej dziedzinie, takie jak np. STORK, czyli zakrojony na szeroką skalę projekt pilotażowy, którego celem jest ustanowienie europejskiej platformy interoperacyjności w dziedzinie identyfikacji elektronicznej. Platforma ta umożliwi obywatelom dostęp do usług administracji elektronicznej zarówno w ich krajach, jak i poza nimi, przy użyciu krajowych elektronicznych dowodów tożsamości.

Proponowane działania przyczynią się do utworzenia paneuropejskich ram dla wzajemnie akceptowanych elektronicznych dowodów tożsamości³⁵, które umożliwią obywatelom elektroniczną identyfikację w całej Europie. Podejście to powinno opierać się na rezultatach powyższych inicjatyw, zwłaszcza inicjatywy STORK, w ramach których wykorzystuje się uwierzytelnioną tożsamość, zgodnie z przepisami dotyczącymi ochrony danych i prywatności. W ramach tych działań uzupełniony i uwzględniony zostanie obowiązujący europejski plan działania na rzecz e-podpisu i e-identyfikacji³⁶ oraz uwzględniona zostanie planowana na 2011 r. zmiana dyrektywy w sprawie podpisów elektronicznych.

2011	Komisja zaproponuje przegląd dyrektywy w sprawie podpisów elektronicznych w celu stworzenia ram prawnych dla transgranicznego uznawania i interoperacyjności bezpiecznych systemów elektronicznego uwierzytelniania ³⁷ .
2012	Komisja przedstawi wniosek dotyczący decyzji Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie zapewnienia wzajemnego uznawania elektronicznej identyfikacji i elektronicznego uwierzytelniania w całej UE na podstawie internetowych „usług uwierzytelniania” dostępnych we wszystkich państwach członkowskich (które mogą korzystać z najbardziej odpowiednich urzędowych dokumentów obywateli – wydawanych przez sektor publiczny lub prywatny) ³⁸ .

³⁴ Działanie to jest określone w Europejskiej agendzie cyfrowej.

³⁵ Działanie to jest określone w Europejskiej agendzie cyfrowej.

³⁶ COM(2008) 798.

³⁷ Działanie to jest określone w Europejskiej agendzie cyfrowej.

³⁸ Działanie to jest określone w Europejskiej agendzie cyfrowej.

2012-2014	Państwa członkowskie powinny wprowadzić do użycia elektroniczne dowody tożsamości, w oparciu o wyniki inicjatywy STARK i wyniki innych projektów związanych z elektronicznymi dowodami tożsamości.
-----------	--

2.4.3. *Innowacyjna administracja elektroniczna*

Usługi administracji elektronicznej nowej generacji będą działać w oparciu o innowacyjne podejścia techniczne, takie jak wirtualne chmury usług użyteczności publicznej oraz architektura zorientowana na usługi (ang. service-oriented architecture, SOA), które umożliwią tworzenie otwartych, elastycznych i wspólnie wykorzystywanych usług administracji elektronicznej, przyczyniając się jednocześnie do obniżenia kosztów TIK. Aby zapewnić wygodny dostęp na żądanie do współdzielonych zasobów i usług związanych ze świadczeniem usług administracji elektronicznej, uruchomione zostaną projekty pilotażowe w tej dziedzinie. Ponadto ze względu na zmniejszenie ilości adresów IPv4 administracje publiczne będą musiały zmodernizować stosowną infrastrukturę administracji elektronicznej (portale, strony internetowe, aplikacje itd.) oraz internetowych usług użyteczności publicznej, przechodząc na protokół IPv6. Powszechniejsze użycie IPv6 będzie korzystne dla organów publicznych w państwach członkowskich, ponieważ przyczyni się do rozwoju innowacyjnych, efektywnych i dostępnych aplikacji i usług³⁹.

Proponowane działania mają na celu określenie i rozpowszechnienie sprawdzonych i bezpiecznych rozwiązań w zakresie wirtualnych chmur usług użyteczności publicznej, SOA oraz strategii przechodzenia z IPv4 na IPv6.

2011	Komisja przeprowadzi badania i przedstawi zalecane działania dotyczące sposobów wykorzystania nowych technologii i paradygmatów (takich jak SOA i wirtualne chmury usług użyteczności publicznej) w sektorze publicznym.
2011	W ramach programu CIP Komisja zainicjuje działania wspierające administracje publiczne w pilotażowym przechodzeniu na protokół IPv6, tworząc tym samym modelowe przykłady tego procesu oraz zachęcając do przechodzenia na IPv6 na dużą skalę.
2012	Komisja zorganizuje projekty pilotażowe, aby pokazać, jak przy użyciu innowacyjnej architektury i technologii administracje publiczne mogą świadczyć usługi administracji elektronicznej w bardziej elastyczny i efektywny sposób.

3. ZARZĄDZANIE

Państwa członkowskie w pełni popierają priorytety polityczne zapisane w deklaracji z Malmö. Państwa członkowskie zwróciły się również do Komisji Europejskiej o organizację wspólnego systemu zarządzania niniejszym planem działań, który umożliwi państwom członkowskim aktywny udział w jego realizacji.

W tym celu Komisja Europejska ustanowi grupę ekspertów wysokiego szczebla składającą się z przedstawicieli państw członkowskich odpowiedzialnych za krajowe strategie w dziedzinie

³⁹ Zgodnie z COM (2008) 313 w 2011 r. Komisja przygotowuje dokument roboczy, w którym określone zostaną dalsze konieczne działania.

administracji elektronicznej. Grupa ta będzie przekazywać informacje grupie wysokiego szczebla ds. agendy cyfrowej oraz będzie koordynować swoje działania z pracami komitetu programowego ISA, a jej pracom przewodniczyć będzie Komisja. Ponadto promowane będzie podejmowanie dodatkowej współpracy.

Aby umożliwić dyskusję na temat inicjatyw politycznych, monitorowanie i ocenę planu działań oraz wymianę doświadczeń, konieczne jest ustanowienie spójnych ram. W 2013 r. przeprowadzona zostanie śródkresowa ocena realizacji niniejszego planu działań. W ramach oceny przeanalizowany zostanie stopień osiągnięcia celów planu działań, dokonane postępy oraz napotkane trudności. W zależności od wyników oceny śródkresowej grupa ekspertów wysokiego szczebla odpowiednio dostosuje cele i działania przewidziane w planie.

Ogólne postępy w zakresie realizacji planu działań i wprowadzania administracji elektronicznej będą mierzone rocznie, przy użyciu szeregu odpowiednich instrumentów (ustalenie punktów odniesienia, wzajemna analiza porównawcza, samoocena itd.) oraz metod (badania w sieci, analiza danych publicznych, testy z udziałem użytkowników, wywiady itd.). Państwa członkowskie będą się dzielić odpowiednimi inicjatywami w zakresie ustalania punktów odniesienia z Komisją Europejską i z innymi państwami członkowskimi, aby umożliwić zainteresowanym stronom opracowanie wspólnych działań pomiarowych.

2011	Komisja ustanowi grupę ekspertów wysokiego szczebla z państw członkowskich oraz zaproponuje dla niej odpowiedni mandat.
2012	Państwa członkowskie prześlą Komisji oraz grupie ekspertów wysokiego szczebla informacje na temat tego, w jaki sposób priorytety polityczne zawarte w deklaracji ministerialnej z Malmö zostały uwzględnione w ich krajowych strategiach dotyczących administracji elektronicznej.
2013	Wszystkie państwa członkowskie uwzględniły priorytety polityczne zapisane w deklaracji z Malmö w swoich strategiach krajowych.
2013	Plan działań na rzecz administracji elektronicznej zostanie poddany ocenie, a jej wyniki zostaną wykorzystane w celu aktualizacji planu działań.
2015	Państwa członkowskie prześlą Komisji oraz grupie ekspertów wysokiego szczebla informacje na temat tego, w jaki sposób zrealizowane zostały priorytety polityczne zawarte w deklaracji ministerialnej z Malmö.